

Försvarspolitiskt manifest

- Sverige är värt att försvara

Innehåll

Försvarspolitiskt manifest	1
Inledning	3
Säkerhetspolitiska utgångspunkter.....	4
Sveriges säkerhetspolitik.....	6
Försvarsmakten	7
Finansiering - fördubbla försvarsanslaget.....	8
Försvarets internationella insatser och engagemang.....	8
Armén.....	9
Flygvapnet.....	10
Marinen	11
Hemvärn	12
Underrättelse- och säkerhetstjänst.....	12
Logistik.....	13
Personalförsörjning	13
Materielförsörjning.....	15
Totalförsvaret - samhället i kris och krig	16
Civilförsvaret.....	16
Psykologisk krigföring	17
Totalförsvarsmyndigheter	17

Inledning

Kristdemokratiska Ungdomsförbundets utgångspunkt är att Sverige alltid ska ha ett starkt försvar, dels därför att vi lever i en ofullkomlig värld och aldrig på förhand kan veta vad omvärlden har för avsikter och dels därför att vi anser att vår frihet, demokrati och västerländska värderingar samt människorna som bor här är värt att kunna försvara.

Att garantera medborgarnas säkerhet och att försvara de territoriella gränserna är statens viktigaste uppgift. En god och väl fungerande stat måste därför kunna försvara sig mot både inre och yttre hot för att på så vis skydda sina medborgare. Men ett starkt försvar är inget vi bygger upp över en dag utan det kräver tiotals år av arbete. System ska köpas in, förband ska byggas upp, övas och vidareutvecklas.

Under historiens gång har Sverige kraftigt bantat ner försvaret efter stora världskonflikter. Man har antagit att kriget inte skulle komma igen under överskådlig tid. Det mest klassiska exemplet på detta är den ”stora regementsdöden” på 20-talet. Regimenten fortsatte att läggas ner fram till 1939, året då andra världskriget bröt ut. Sveriges beredskap var då allt annat än god, och Sverige tvingades till stora eftergifter mot stormakterna. För att ha ett långsiktigt hållbart försvar måste vi lära av historien. Ingen vet hur situationen i vårt närområde kommer se ut om bara några år. Därför är det viktigt att Sverige i enlighet med den kristdemokratiska förvaltarskapstanken alltid har ett starkt och väl förberett försvar. Vi i KDU menar att Sverige behöver ett mycket större och starkare försvar än idag.

Christian Carlsson
Förbundsordförande för
Kristdemokratiska Ungdomsförbundet (KDU)

2018-01-10

Säkerhetspolitiska utgångspunkter

Vår säkerhet blir alltmer kopplad till våra grannländers och Europas säkerhetspolitiska gemenskap och dagens försvar måste vara anpassat till morgondagens hotbild.

Under lång tid har Sveriges politiska ledning ansett att tiden då militärt våld hotade Europa är förbi. Vi konstaterar att det är ett felaktigt antagande. På sikt kan vi inte utesluta militära angreppshot mot Sverige med de förödande konsekvenser som ett sådant skulle kunna få. Historien har en tendens att svänga snabbt och kan aldrig förutsägas.

I synnerhet Rysslands utveckling är negativ i många avseenden. År 2007 hade den svenska försvarsberedningen helt förbisett de militära hoten i närområdet och istället bedömt naturkatastrofer som det allvarligaste hotet mot svensk säkerhet. Samma år genomförde Ryssland storskaliga cyberattacker mot Estland. År 2008 invaderade Ryssland EU-kandidatlandet Georgien. År 2009 genomförde Ryssland storövningen Zapad som avslutades med ett simulerat kärnvapenangrepp mot Polen. År 2014 annekterade Ryssland den ukrainska Krim-halvön. Sedan 2014 bedriver Ryssland och dess allierade miliser ett olagligt krig i Ukraina som resulterat i tiotusentals döda och invalidiserade utöver den interna flyktingvåg som blivit följden i Ukraina. År 2017 blev det uppenbart att Ryssland, genom informationskrigföring och cyberangrepp försöker underminera demokratin överallt där möjlighet finns, inte minst i USA och Frankrike. Samma subversiva, våldsamma och aggressiva beteende uppvisas i otaliga fall.

Ryssland rör sig i en alltmer anti-västlig och odemokratisk riktning och är i praktiken en diktatur. Landet styrs av korrupta ekonomiska intressen, och folket kontrolleras genom en uteslutande ström av nationalistisk propaganda. I takt med att Ryssland tagit större utrymme i europeisk politik har fler auktoritära rörelser växt inom EU:s gränser. Inskränkningar av medias och medborgares fri- och rättigheter i flera medlemsländer är djupt oroande, liksom de nationalistiska och, inte sällan rasistiska, rörelser som kräver utträde ur EU, ivrigt påhejade av Ryssland. KDU menar att små, ensamma länder kommer få allt svårare att hävda sin nationella suveränitet gentemot en stor stat som Ryssland, och vi tror fortsatt att EU och Nato är nödvändiga för att bibehålla demokrati och självständighet i Europa.

En viktig del i vad KDU menar kommer att utgöra grunden till många konflikter framöver är de konsekvenser som klimatförändringarna får för vitala naturresurser. Naturtillgångar har alltid varit viktiga beståndsdelar i säkerhetspolitiken. De ökande temperaturerna får stora konsekvenser i vårt närområde. Norr om Nordkalotten öppnas nya attraktiva handelsvägar, och i takt med att isarna smälter öppnas möjligheten för gasutvinning kring Arktis upp. Kampen om naturresurser är pågående, oförutsägbar och potentiellt farlig. Sverige bör, som viktig aktör i området, förbereda sig på att den säkerhetspolitiska situationen på sikt kan bli mycket ansträngd och potentiellt explosiv. År 2040 kommer vi enligt uppskattningar vara 9 miljarder människor på jorden, därutöver kan klimatförändringarna och väpnade konflikter leda till att människor söker sig bort från sina hemtrakter på grund av förändrade levnadsförhållanden. Denna demografiska förändring riskerar att i kombination med en kamp om naturresurser leda till större flyktingvågor.

Vi i Sverige har ett ansvar att hjälpa människor som tvingats lämna sina hem på grund av våld och konflikter. Det finns otaliga exempel på hur oförmågan att hjälpa en flyende civilbefolkning har lett till ökad extremism och än mer våld, våld som riskerar att spridas utanför det ursprungliga geografiska området. Framtidens säkerhetspolitik måste därför även väga in hur migrations- och flyktingfrågor bäst kan hanteras på ett ansvarsfullt sätt. Sveriges biståndspolitik kan vara aktivare på detta område och är en strategisk resurs när det kommer till att bygga fred och säkerhet. Att militärt och humanitärt bygga säkerhet på plats i andra länder är ett sätt att möjliggöra för människor att leva sina liv på ett värdigt sätt, utan att behöva lämna hem och hemland för att söka trygghet.

De flesta utmaningar, risker och hot delar vi av naturliga skäl med övriga européer, och i synnerhet med våra närmsta grannländer. Detta innebär att Sverige inte kommer att förhålla sig passivt om en katastrof eller angrepp skulle drabba ett annat EU-medlemsland eller nordiskt land. Sverige har redan nu genom Solidaritetsförklaringen klargjort detta för omvärlden. KDU anser att detta inte är tillräckligt då vi i nuläget saknar kapacitet att göra detta. För att tillsammans med våra grannar kunna garantera vår egen säkerhet och exempelvis Baltikums frihet, vill KDU att Sverige ska bli en fullvärdig medlem av försvarspakten NATO. Först då kan vi planera, synkronisera och öva försvaret av vårt närområde fullt ut med våra grannar. NATO-medlemskap är också en långsiktig angelägenhet för Sverige och kan göra att vi tillsammans med andra demokratier får större möjlighet att påverka vår omvärld. Även under det Kalla Kriget var Sverige i praktiken beroende av NATO:s styrka. Sverige har sedan länge övergivit tanken på neutralitet i händelse av kris i vårt närområde. Nu är det dags att även ge upp den alliansfrihet, vars enda syfte har varit att behålla Sverige neutralt.

KDU anser:

- Att statens främsta uppgift är att garantera medborgarnas frihet, säkerhet och respekt för människovärdet.
- Att odemokratisk utveckling i omvärlden, i synnerhet Ryssland, utgör det största hotet mot Sverige.
- Att internationellt samarbete inom Europeiska Unionen och Nato utgör grunden för den svenska säkerhetspolitiken.
- Att arbetet för att minska den globala uppvärmningen ska ses som en viktig del av Sveriges säkerhetspolitik.
- Att arbetet för att bekämpa fattigdom genom att sprida marknadsekonomi och demokrati till utvecklingsländer ska ses som en långsiktigt stabiliserande åtgärd.

Sveriges säkerhetspolitik

Svensk utrikespolitik har, precis som alla andra länders utrikespolitik, ändrats över tid. Under det kalla kriget var den officiella linjen att Sverige var alliansfritt i fred, i syfte att kunna vara neutralt i krig. Samtidigt vidtog landet åtgärder som gick helt emot den officiella linjen, och såväl kommunistblocket som Nato räknade i praktiken Sverige som en västallierad stat, men utan Natos försvarsgarantier. Idag bygger Sveriges försvar på samarbete med andra, men vi saknar fortfarande Nato-medlemskap. KDU anser att det är en naiv politik, och vill att Sverige snarast och utan dröjsmål söker medlemskap i Nato.

Visst har Sverige undvikit öppet krig under 1900-talet, men det har skett på bekostnad av stora eftergifter, både mot Nazityskland och Sovjetunionen. Sverige ska aldrig vara så svagt att vi tvingas lyda en fientlig stormakt igen. Sverige får aldrig tvingas på knä. Sveriges territorium får aldrig användas för att angripa våra vänner. Sverige ska aldrig stå handfallet eller förhålla sig neutralt när våra vänner angrips. Sverige får aldrig förhålla sig neutralt när demokratier angrips.

Sverige har länge ansetts vara en "moralisk stormakt" - ofta av andra, men framförallt av oss själva. Detta har lett till att Sverige ofta har stått upp för demokrati och mänskliga rättigheter när andra stater har valt att blunda. Detta är något att känna stolthet över, eftersom goda värderingar kräver handling. Sverige blir säkrare när omvärlden blir tryggare, och trygghet byggs bäst med demokrati. Men föreställningen om Sverige som moralisk stormakt har också lett till dumdristiga regeringsutspel om exempelvis kärnvapenförbud i hela världen, en tanke som dels är orealistisk och utopisk, men som dessutom är direkt skadlig. Kärnvapen är en realitet och det är spridningen av dem som ska förhindras. De enda som tjänar på att demokratier avvecklar sina vapen är skurkstater som då ser en möjlighet att få ett övertag.

Att bli fullvärdig medlem i Nato tar flera år. I nuläget har Sverige ett så kallat värdlandsavtal som innebär att vi har kommit överens med Nato om regler för hur vårt samarbete ska se ut om vi beslutar oss för att genomföra övningar med varandra eller understödja varandra i händelse av krig. KDU anser att detta avtal bör fördjupas och förenklas, för att underlätta ytterligare samarbete med våra samarbetspartners medan vi väntar på att bli fullvärdiga Nato-medlemmar.

Ett stort hinder för djupare militärt samarbete inom Europa är den brist på standardisering som råder inom EU och Nato. Infrastruktur kan i vissa fall vara utformad på ett sådant sätt att tunga fordon från ett land inte kan köra på broarna i ett annat allierat land. Likaså finns krångliga regler som gör att militära förband och materiel inte kan flyttas snabbt mellan länderna. I händelse av exempelvis krig i Baltikum så kan undsättningen från övriga Europa fördröjas flera dagar av detta - tid som inte får slösas bort. Vi anser därför att Sverige bör ta initiativ för enklare regelverk och standardiserad infrastruktur inom EU och Nato.

KDU vill:

- Att Sverige snarast söker medlemskap i Nato.
- Att Sverige ska ta initiativ för att tillsammans med Nato och Finland samöva den politiska ledningen för väpnade konflikter.
- Att Sverige tar initiativ för förenklade och standardiserade regler för transport och deployering av förband, vapensystem och militär materiel inom EU och på sikt Nato.
- Att Världlandsavtalet fördjupas.
- Att Försvarmakten ska utarbeta plan, metod och förmåga för att i enlighet med Solidaritetsförklaringen understödja de baltiska staterna på plats i Baltikum.
- Att Försvarmaktens samövning med Nato och andra allierade ska fortsätta att utvecklas.
- Att Sverige säger nej till ett generellt kärnvapenförbud och istället fortsätter driva principen om icke-spridning.
- Att Sverige som huvudregel bör exportera försvarsmateriel till demokratier, och att vapenexport ska kunna ske även under pågående krig.

Försvarmakten

Under 2000-talet har internationella insatser ianspråktagit mer och mer av Försvarmaktens fokus och resurser. Trots att insatserna varit tämligen små till omfattningen har en oproportionerligt stor del av förbandens fokus varit riktat mot utlandsmissioner. Detta beror till stor del på bristande förutseende från den politiska nivån - att Sverige skulle behöva försvaras med vapenmakt i framtiden har för alltför många politiker varit otänkbart. KDU vill att försvarets huvudfokus ska vara att försvara Sverige, men vi är med det som utgångspunkt även positiva till att delta i internationella insatser för fred och säkerhet.

Försvarmakten är inte bara statens hårdaste verktyg för att förebygga och vid behov utkämpa krig, utan också en av statens resurser för att hantera andra kriser. Vi i KDU menar att Försvarmakten kan vara en god resurs vid nationella kriser såsom naturkatastrofer och terrordåd. Vi anser dock att Försvarmakten enbart ska användas på detta sätt när andra resurser är uttömda. Det normala ska vara att ordinarie myndigheter såsom polisen, sjukvården och samhällets räddningstjänst har de resurser som krävs för att också kunna hantera kriser.

KDU vill:

- Att försvarets dimensionerande och mest prioriterade uppgift ska vara att försvara Sverige mot väpnat angrepp, hävda vår territoriella integritet och bidra till fred och säkerhet i vårt närområde.
- Att Försvarmakten ska kunna stärka det svenska samhället vid svåra påfrestningar i fred.

Finansiering - fördubbla försvarsanslaget

Försvarsbudgeten ska alltid utformas efter Försvarsmaktens behov och vilka uppgifter den förväntas lösa. Försvarsbudgeten har dock under lång tid främst använts för att balansera statsbudgeten, utan hänsyn till de faktiska försvarsbehoven. Årtionden av underfinansiering har satt Försvarsmakten i ett läge där underskottet på befäl, soldater, materiel och anläggningar gör det svårt att upprätthålla ett fungerande försvar, även med dagens mycket låga volym. KDU har motsatt sig denna ansvarslösa politik, oavsett om regeringen varit rödgrön eller borgerlig.

Samtidigt som resurser för det försvar som Sveriges riksdag har beställt nu måste levereras, menar vi i KDU att Försvarsmaktens organisation behöver växa för att skapa tillräckligt många stora och starka krigsförband. Alliansen är sedan tidigare överens om att Sverige behöver en upprustning och stegring mot försvarsanslag som uppgår till två procent av BNP, men inte hur ökningen ska ske. En jämn gradvis ökning av försvarsanslaget kommer att göra att många av dagens problem följer med, trots anslagsökningar. KDU anser därför att anslaget till försvaret inledningsvis måste höjas kraftigt.

Vi vill se en snabb stegring mot fördubblade försvarsanslag för att Försvarsmakten ska ha möjlighet att komma ifatt ekonomiskt. Vi begär en försvarsbudget som uppgår till minst två procent av BNP, vilket också är målet för Natos medlemsländer. Det är endast genom att skjuta till tillräckliga medel som organisationen kan växa.

KDU vill:

- Att Sveriges försvarsanslag ska nå 2 % av BNP, senast vid slutet av nästa försvarsbeslutsperiod.
- Att Försvarsmakten ges möjlighet att implementera liggande försvarsbeslut samtidigt som organisationen växer.
- Att Försvarsmakten kompenseras ekonomiskt när dess resurser används till att understödja civila myndigheter.

Försvarets internationella insatser och engagemang

Sverige har en lång och stolt historia av att delta i internationella militära insatser. Insatserna har gjort skillnad för människor i länder där våld och förtryck enbart kan stoppas genom internationell militär närvaro. Vi ser även mycket positivt på att Sverige bidrar med expertis för att utbilda svaga staters försvarsstyrkor, och tror att långsiktiga partnerskap är av nytta både för mottagaren och för Sverige. Att genomföra insatser under FN-flagg har varit en rödgrön paradfråga. Och visst är det viktigt att länder bidrar med kvalificerade resurser till FN:s insatser. Vi menar dock att även andra internationella insatser bör vara intressanta att delta i, oavsett om de leds av FN, EU, Nato eller någon annan organisation.

Vi är övertygade om att varje insats bör ha tydliga politiska målsättningar, för att förhindra att insatsen utvecklas till något annat än vad som avsågs från början. Den militära och den politiska nivån måste arbeta mot samma mål för att en insats ska kunna lyckas.

En stor anledning till att oroligheter bryter ut och att civilbefolkningen kan utsättas för påtryckningar är ekonomisk och social misär. Ett område kan lyftas ekonomiskt och stabiliseras genom en kombination av militär säkerhet och bistånd. Idag sker dock en otillräcklig samordning av Sveriges resurser, eftersom de olika myndigheterna har olika uppgifter. Vi tror att bistånd som ges i liten skala på platser där behovet finns kan ge maximal stabiliserande effekt. KDU vill att de förband som genomför internationella insatser och ser konkreta behov av bistånd i insatsområdet - infrastruktur, utbildning, administration, hygien och dylikt - ska kunna ges tillgång till pengar från biståndsbudgeten för detta, förutsatt att det bär mot målet med den militära insatsen.

KDU vill:

- Att Sverige ska fortsätta att delta i internationella insatser, även när dessa inte leds av FN.
- Att tydliga mål och syften med internationella insatser måste finnas innan insatserna påbörjas.
- Att Försvarsmakten under internationella insatser ska kunna få tillgång till medel från biståndsbudgeten för egna biståndsprojekt, direkt knutna till insatsens mål.

Armén

Armén ansvarar för Försvarsmaktens förmåga till markstrid och luftvärn. Från att ha varit en stel massarmé till stor del baserad på traktorer och cyklar har armén idag utvecklats till att vara mindre, rörliga och moderna enheter. Denna utveckling har i stort varit bra, men en nackdel är att mycket av arméns volym har försvunnit. För att kompensera detta så måste den moderna insatsarmén kombinera eldkraft med snabbhet. Att arméns volym är för liten för att utföra de uppgifter som Försvarsmakten ålagts är dock mycket tydligt, bland annat när det gäller större utlandsmissioner. Nuvarande volym räcker inte till för att både upprätthålla nationell beredskap och genomföra större insatser samtidigt.

Då arméns olika förband är spridda över hela landet, är det av yttersta vikt att de regelbundet övas tillsammans. Först då kan vi vara säkra på att armén verkligen fungerar som det är tänkt. Stora övningar tydliggör också brister i organisationen och gör att dessa kan rättas till. Även utan övningar är det dock tydligt att den svenska armén har stora brister, orsakade av åratals nedskärningar, nedläggningar, felprioriteringar och tanklöshet. Bristen på luftvärn, artilleri och truppmassa gör att endast små delar av Sverige kan försvaras, och endast under kort tid. Små brister kan bli gränssättande. Utan en tämligen enkel resurs som en mobil krigsbro, kan arméförband bli handlingsförlamade. Detta är brister som måste åtgärdas.

Under lång tid har armén dimensionerats för att förbanden ska kunna transporteras runt hela riket vid krig. Detta är en följd av de nedskärningar som gjorts, där Försvarsmakten har behövt kraftsamla i stort sett alla anställda förband för att skapa en fungerande brigad. KDU menar att en större lokal förankring av armén är nödvändig, inte minst av logistiska skäl. Gotland, som varit ett mycket omdebatterat ämne, bör försvaras av stående förband på ön eftersom möjligheten att transportera förband dit under skymningsläge eller krig kommer att vara mycket begränsad. Eftersom vi inte kan försvara hela landet med stående förband föreslår KDU

att en larmstyrka omfattande en eller två lätta bataljonsstridsgrupper sätts upp för att snabbt kunna sättas in i oförsvarade delar av landet. För att medge ett högt tempo skulle dessa kunna transporteras med helikopter, flygplan eller lättare fordon.

De senaste åren har armén hållit flera övningar där fokus legat på brigadförband. Vi tror att lärdomarna från dessa övningar, tillsammans med erfarenheter från exempelvis kriget i Georgien och Ukraina, bör omhändertas när den politiska och militära ledningen nivån i samverkan utformar framtidens armé.

KDU vill:

- Att armén på kort sikt bör växa till fyra brigader, med en fristående bataljonsstridsgrupp vardera på Gotland och i Stockholm.
- Att armén bör ha förmåga att snabbt förstärka utsatta delar av landet, såsom Blekinge, Göteborg, Stockholm och Gotland med en eller två lätta bataljonsstridsgrupper.
- Att Luftvärnet utökas så att brigaderna och stridsgrupperna självständigt kan försvara sig mot fientligt stridsflyg.
- Att huvuddelen av armén utgörs av värnpliktiga, men att heltidsanställda förband bibehålls med mycket hög beredskap för insats nationellt och internationellt - t.ex. jägarförband och säkerhetsförband.
- Att fokus för att utveckla armén bör vara övningar i brigads storlek, och att utformningen av de föreslagna två brigaderna bör ske utifrån de lärdomar som dragits under övningar.

Flygvapnet

Flygvapnet fyller en särskilt viktig roll i ett så stort och glesbefolkat land som Sverige eftersom det har kapacitet att utföra snabba och kraftfulla insatser. Det vilar därmed främst på flygvapnets axlar att i första ledet försvara vår territoriella integritet. Detta gäller inte minst under fredstid. Ända sedan 1920-talet har Flygvapnet varit den tekniskt mest avancerade vapengrenen i det svenska försvaret. Flygvapnet är även väl integrerat med NATO, och övar ofta med Sveriges närmsta allierade.

Flygvapnet har tack vare industrins expertis och Försvarmaktens visioner länge varit i framkant i världen när det gäller luftoperationer. Exempelvis har stridsflygplanen kunnat starta och landa på enklare vägbaser, integrerade i det svenska vägnätet, för att undvika att bli bekämpade på marken. Efter nedskärningar finns inte mycket kvar av denna struktur. KDU ser positivt på att bassystemet med spridda vägbaser åter byggs upp.

Flygvapnet behöver också fler transportenheter som skulle vara av nytta såväl ur ett militärt som civilt perspektiv. Flygvapnets åldrande transportflotta riskerar att ge oss ett förmågeglapp i framtiden när planen måste skrotas. Helikopterförmågan har de senaste åren höjts, i och med inköpen av nya helikoptrar och KDU menar att det är positivt om helikopterförbanden nu får möjlighet att specialiseras.

KDU vill:

- Att bassystemet utvecklas så att det tillåter en mycket omfattande spridning av flygplanen för att minska risken för att de blir bekämpade på marken.
- Att dagens numerär av flygplan behålls genom att en tillräcklig mängd JAS 39 C/D bibehålls även när JAS 39 E levereras. På sikt bör numerären ökas genom ytterligare beställningar.
- Att dagens transportflygplan omsätts, det vill säga att nya transportplan införskaffas.
- Att Flygvapnets helikopterförband ges möjlighet att ytterligare specialisera sig inom exempelvis ubåtsjakt och luftlandsättningsoperationer.

Marinen

De senaste årens utveckling inom Marinen har lett till en mycket liten numerär, med mycket tekniskt avancerade fartyg. KDU menar att detta har varit en olycklig utveckling. Trots att många av de system som Försvarsmakten efter politiska beslut har köpt in har varit imponerande i sin utformning, har en del av systemen visat sig både onödigt avancerade och dyra. Samtidigt har vissa förmågor helt eller delvis avvecklats. Ett exempel på detta är ubåtsjaktsförmågan, där viktiga system för ubåtsjakt inte har införts eller vidmakthållits. Ett annat exempel är fartygens förmåga till luftvärn, där luftvärnsrobotar inte har köpts in av kostnadsskäl.

KDU menar att Försvarsmaktens marina verksamhet måste utökas i och med att Rysslands intressen i Östersjöområdet och Arktis har ökat. De två sjöstridsflottiljer som finns kvar kan svårigen räcka för att skydda Sveriges långa sjögräns och vårt omfattande sjöterritorium. Vi bör också satsa på Sveriges ubåtsförmåga. Sverige har idag några av världens mest avancerade ubåtar vilket skulle kunna ge ett både kraftfullt och kostnadseffektivt bidrag till skyddet av vårt territorialvatten.

Sveriges skärgårdsmiljöer är unika och innebär att vi besitter internationell spetskompetens för skärgårdskrigsföring. Idag saknar dock både skärgårdarna i Blekinge och Göteborg ett adekvat skydd, trots att det är områden som Sverige är starkt beroende av både i kris och krig.

KDU menar att en utökad amfibiekår med återetablering i Göteborg och Blekinge skulle vara nödvändigt för Sveriges försvar.

KDU vill:

- Att Marinen utökas så att man kan genomföra operationer längs båda kusterna samtidigt.
- Att flottans fartyg utrustas med luftvärnsrobotar.
- Att anskaffning av nya ytstridsfartyg påbörjas snarast.
- Att antalet amfibiebataljoner på kort sikt ökas från en till två, på längre sikt till tre.
- Att marinens ubåtsjaktsförmåga stärks.

Hemvärn

Eftersom försvaret av Sverige och den nationella säkerheten ska vila på folklig grund så är det av yttersta vikt att försvarsviljan finns tydligt förankrat i samhället i stort. Här är frivilligorganisationerna i allmänhet och Hemvärnet i synnerhet de viktigaste aktörerna. Hemvärnet utgör idag en mycket stor del av Sveriges försvar rent personellt. Detta beror dels på att hemvärnsförbanden har skapat en god gemenskap och varit effektiva i sin rekrytering, men det är också ett tecken på att många medborgare vill ställa upp för samhället.

Hemvärnets soldater har en begränsad tjänstgöringstid varje år, och för att bli effektiva i sin tjänst krävs det att förbanden får fokusera på ett fåtal uppgifter. I konflikter som Ukraina har behovet av vältränade hemvärnsenheter visat sig stort. Vi tror att bevakning av viktig infrastruktur, patrullering, kontakt med befolkningen och en förmåga att snabbt möta sabotageförband och fientlig infiltration kommer att vara viktigt i inledningen av en konflikt eller vid en lång, lågintensiv konflikt.

När det kommer till kriser såsom översvämningar, stormar, snökaos är Hemvärnet en av de viktigaste aktörerna. En problematik som dock finns kring den svenska krisberedskapen i fredstid, är att Hemvärnet inte omfattas av pliktlagstiftningen. Hemvärnet måste få befogenhet att kalla in just de soldater som passar för den aktuella situationen så att de på bästa sätt kan fullgöra sina uppgifter. Därför vill KDU modernisera den nuvarande lagstiftningen så att den kan fungera såsom den är tänkt, även i fredstid. Hemvärnets framtid ligger inte i att vara en skattefinansierad kamratförening för försvarsintresserade, utan en modern insatsorganisation med höga krav och skarpa uppgifter. Därför måste Hemvärnet ges möjlighet till återkommande nationella övningar, på samma sätt som arméns förband, för att säkerställa att de fysiska och tekniska kraven som kan ställas på dem uppfylls.

KDU vill:

- Att Hemvärnets uppgifter ska förtydligas och att träningen ska riktas främst mot dessa uppgifter.
- Att Hemvärnets uppgifter inte ska tangeras de reguljära arméförbandens uppgifter.
- Att Hemvärnet, utöver skydd och bevakning av skyddsobjekt, bör ges specifika uppgifter kring exempelvis förstöring av infrastruktur.
- Att Hemvärnet erhåller utrustning anpassad för dess krigsuppgifter, såsom relevant fordonspark, fältarbetsresurser och beväpning.

Underrättelse- och säkerhetstjänst

Sveriges underrättelse- och säkerhetstjänst har firat flera framgångar under de senaste åren. Både SÄPO och MUST har i flera kända fall förekommit handlingar som kunnat skada Sverige allvarligt.

Främmande maktens underrättelseinhämtning i Sverige är pågående och offensiv. Varje fall av spionage är en allvarlig kränkning av Sveriges suveränitet, oavsett om spionaget rör staten eller

vårt näringsliv. Att utreda detta är svårt och kräver resurser. Ett exempel är den onormala drönartrafik som förekommit i anknytning till militära anläggningar och övningar.

Det finns en alltför svag säkerhetskultur i svenska myndigheter och i den politiska ledningen. Detta har visat sig i flera fall där hemlig information har hanterats av icke-säkerhetsklassad personal. Tyvärr har de som varit ansvariga för den vårdslösa hanteringen av hemlig information i många fall inte mötts av någon rättslig åtgärd, trots att agerandet i flera fall varit olagligt.

KDU vill:

- Att drönartrafik över militära skyddsobjekt ska kunna lagföras som brott mot skyddslagen, och att motåtgärder mot olovlig drönartrafik utreds.
- Att fotoförbudet inom och invid skyddsobjekt även ska gälla media.
- Att den som hanterar hemlig information vårdslöst ska tas ur tjänst.

Logistik

En av de största begränsningarna för Totalförsvaret och Försvarsmakten i krig kommer att vara logistiken. Sverige är inte ett enkelt land att försörja. Avstånden är långa, terrängen är svår och de logistikförband som finns är redan idag underdimensionerade. Vi tror att logistiken kommer att vara en stor utmaning för Försvarsmakten under lång tid, och vi tror att nya metoder kan vara nödvändiga för att lösa några av problemen. Vi vill därför att inte bara individer utan även hela företag ska kunna krigsplaceras i särskilda logistikförband. Vi tror också att en del av logistiken kan behöva lösas genom att materiel, ammunition och drivmedel i större mån lagras för att finnas tillgängligt den dag kriget kommer.

KDU vill:

- Att speditorsfirmor, åkerier och deras förare och fordon ska kunna krigsplaceras i särskilda logistikförband i Försvarsmakten .
- Att en ökning av Försvarsmaktens logistiska resurser måste ske.
- Att förhandslagringen av spräng- och tändmedel, ammunition och drivmedel i utsatta delar av landet bör utredas.

Personalförsörjning

De senaste årens försvarsdebatt har främst präglats av svårigheten att bemanna Försvarsmaktens förband. Detta ser vi som en följd av det förhastade beslutet att lägga ner värnplikten, men också som en konsekvens av den kontinuerliga underfinansieringen. Idag finns brister dels i soldatleden, men i framtiden kommer den stora personalbristen att vara bland officerare. Anledningen till att avhoppet är stort är dels en åldrande officerskår, men också dåliga villkor. Personalförsörjningens syfte är att hålla krigsförbanden i Försvarsmakten fyllda med rätt utbildad personal, redo för krig.

Vi i KDU anser att det är en plikt att försvara sitt land. Våra värderingar säger oss att vårt moraliska ansvar inte bara gäller för oss själva och våra egna handlingar, utan också för våra

medmänniskor och vår omgivning – för vårt samhälle. Självklart har vi medborgare både rättigheter och skyldigheter. Att försvara sina medmänniskor och vårt samhälles fortsatta existens, det är för oss en sådan självklar skyldighet och plikt. Det är bra att denna skyldighet återigen återspeglas i lagen i form av värnplikt, särskilt med tanke på de svårigheter som har funnits att rekrytera i tillräcklig utsträckning och därmed att kunna öva med fullskaliga förband.

KDU anser sedan tidigare, som enda borgerliga ungdomsförbund, att värnplikt i kombination med kontrakterade soldater är vägen framåt för att säkerställa försvaret av Sverige. När frivilligheten kompletteras med plikt får vi både yrkessoldaternas professionalitet och möjlighet att bygga fullskaliga förband. Det behövs förbättrade villkor för yrkessoldaterna i form av skäliga löner och ersättningar, men ska Försvarsmakten klara av att växa, vilket vi vill, så tror vi att det kommer att krävas att frivilligheten kompletteras med plikt. För att värnplikten ska fungera, krävs det också att det finns konsekvenser för att inte fullgöra sin plikt för Sverige.

För att internationella insatser ska bedrivas väl krävs att vi på ett bra sätt också kan ta hand om våra soldater när de återvänder hem. Därför vill KDU ha ett svenskt veterancentrum som tillsammans med de frivilliga veteranorganisationerna erbjuder vård efter avslutad insats, bedriver forskning kring veteranfrågor och kan vara en mötesplats för soldater, anhöriga och frivilliga.

KDU vill även att det skatteavdrag för gåvor till ideella organisationer som tidigare införts av Alliansen ska återinföras. Detta bör då även omfatta veteranstödsorganisationer. KDU vill också att en soldat som avslutar sin militärtjänstgöring ska erhålla en särskild ersättning baserad på det antal år som personen ifråga deltagit i rikets försvar hemma och utomlands. En sådan ersättning skulle visa på samhällets uppskattning för den enskilde soldatens uppoffringar och skulle också kunna locka fler att välja soldatyrket trots de uppoffringar som yrket medför.

KDU vill:

- Att Försvarsmakten ska personalförsörjas med både anställda soldater och värnpliktiga där prioriterade förband utgörs helt av heltidsanställda.
- Att Försvarsmakten utifrån sina behov ska bestämma vilken mängd värnpliktiga som ska utbildas inom myndigheten, det ska inte avgöras av regeringen.
- Att alla värnpliktiga och frivilliga rekryter som är lämpliga ska krigsplaceras.
- Att Försvarsmakten bör höja sin generella lönenivå för att minska personalomsättningen.
- Att premier liknande den premie som ges till värnpliktiga efter fullgjord utbildning ska kunna införas även för officersutbildning eller vid avslutad tjänstgöring som yrkessoldat.
- Att fyra års anställning som kontinuerligt tjänstgörande soldat, sjöman eller officer ger meritpoäng som läggs på gymnasiebetyget i likhet med moderna språk, matematik och engelska.
- Att personal som deltar i repetitionsutbildning får motsvarande hela sin sjukpenninggrundande inkomst (SGI), istället för dagens 90 procent.

- Att värnpliktiga som utan giltiga skäl uteblir från beordrad repetitionsutbildning åläggs ett standardiserat bötesbelopp samt nekats möjlighet att ta studiebidrag under en femårsperiod.
- Att Rekryteringsmyndigheten i större utsträckning ska ta hänsyn till individers hemvist i uttagning till grundutbildning och krigsplacering för att minska kostnader och möjliggöra snabb mobilisering.
- Att ett svenskt veterancentrum utvecklas så att det kan erbjuda vård, bedriva forskning och vara en mötesplats för soldater, anhöriga och frivilliga.
- Att skatteavdraget för gåvor till ideella organisationer återinförs och även omfattar veteranorganisationer.

Materieförsörjning

Sverige har en vass och konkurrenskraftig försvarsindustri. Detta märks inte minst i konkreta jämförelser av de system som finns på marknaden som ubåtar, stridsflygplan och ammunition. Det är viktigt att svensk försvarsindustri ligger i framkant på en rad områden. Vi ser dock att denna specialisering inom vissa mycket avancerade system har fått en slagsida, där inköp till Försvarsmakten har skett främst av industripolitiska eller regionalpolitiska skäl – inte med utgångspunkt i Försvarsmaktens eller Sveriges bästa. Ett större fokus måste därför ligga på att köpa materiel som är anpassad för krigets krav, i så stor mängd att materielen kan standardiseras i hela Försvarsmakten. Samtidigt är det viktigt att svensk försvarsindustri behåller sin spetskompetens inom en rad områden, så att vi förblir en intressant och strategisk samarbets- och handelspartner också i kris eller krigstid.

KDU vill:

- Att Försvarsmaktens materialförsörjning ska ske med försvarets operativa förmåga och Sveriges säkerhetspolitiska intresse i centrum.
- Att inköp till Försvarsmakten och andra totalförsvarsmyndigheter ska präglas av långsiktighet och krigsduglighet.

Totalförsvaret - samhället i kris och krig

Att försvara Sverige är inte enbart en militär uppgift. Sveriges försvar är också de människor som bor här, våra medborgares liv och hälsa, en fungerande förvaltning och lag och ordning. I kris, katastrof och krig kommer påfrestningarna på hela samhället vara mycket svåra. För att kunna skydda medborgarna måste kommuner, myndigheter, civilsamhället och ordningsmakt fungera. Dessa aktörer bör förbereda sig för att kunna hantera mycket svåra situationer utan tillgång till hjälp utifrån.

Lagerhållningsprincipen "just in time" har exempelvis resulterat i att vissa sjukhus är beroende av dagliga leveranser av läkemedel, egna lager finns helt enkelt inte. Det duger inte. KDU menar att det är oansvarigt att inte förbereda samhället för kriser. En rimlig lägstanivå är att myndighetens verksamhet ska kunna fortgå under tre dygn utan att resurser tillförs.

Civilförsvaret

Civilförsvaret är vårt gemensamma ansvar. Det går från enskild individ, via skolor och vårdcentraler, kommuner och länsstyrelser, upp till statlig nivå. Vårt samhälle måste fungera även i kris för att förhindra kaos. Ett robust civilförsvaret gör Sverige svårare att utpressa genom exempelvis inställda leveranser av drivmedel eller blockerad livsmedelstillförsel. Det ökar också civilsamhällets möjlighet att stödja de väpnade styrkorna.

KDU vill:

- Att en ny informationsprodukt motsvarande "Om kriget kommer" tas fram och distribueras till svenska hushåll med instruktioner för hur de ska klara sig i en vecka utan stöd från samhället.
- Att myndigheter ska klara att bedriva sin ordinarie verksamhet under 72 timmar utan tillgång till varuleveranser.
- Att anhöriga till hemmaboende svårt sjuka långt ifrån sjukhus ska få utbildning för att vårda personen under minst 72 timmar utan tillgång till professionell sjukvård, och att patienten i de fall där detta inte är möjligt erbjuds sjukboende i anslutning till sjukvården.
- Att vital verksamhet i offentlig sektor samt vitala delar av näringslivet ska kunna fortsätta att bedriva sin ordinarie verksamhet även utan tillgång till Internet.
- Att antalet sjukvårdshelikoptrar ökar så att akut behövande kan transporteras till specialiserad vård på kort tid.
- Att myndigheter i stat, kommun och landsting som inte vidtar relevanta åtgärder för att möta större kriser åläggs vite.
- Att Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap i samverkan med Försvarmakten ges i uppgift att systematiskt utbilda, träna och utvärdera kommuners, landstings och myndigheters verksamhet vid allvarliga kriser och i krig.
- Att privata företag vars faciliteter, exempelvis fabriker, riskerar att vid brand, katastrof eller skadegörelse förgifta omgivningen, också ska vara skyldiga att

tillhandahålla relevant skyddsutrustning såsom skyddsmasker och vattenreningsutrustning till boende i riskområdet.

Psykologisk krigföring

Den krigföring som riktar sig mot medborgarna snarare än att bekämpa militära förband är inget nytt. Tvärtom har den psykologiska krigföringen förekommit mycket länge. Idag ser vi hur demokratiska val direkt hotas av organiserade kampanjer från andra stater. Även element inom Sverige som försöker undergräva och kullkasta det svenska samhället har hittat nya arenor för sin subversion i och med sociala medier. Trots detta saknar den svenska staten många verktyg för att möta den psykologiska krigföring som riktas mot Sverige redan nu, i fred. KDU menar att en särskild myndighet bör ägna sig åt detta, och att landets psykologiska beredskap måste höjas.

KDU vill:

- Att medier, inklusive nättidningar och hemsidor, som avsiktligt och regelbundet sprider desinformation (det vill säga lögnar om sakförhållanden som kan bevisas i domstol) ska kunna släckas ned.
- Att en myndighet för psykologiskt försvar ska inrättas för att kunna bemöta propaganda och subversion.

Totalförsvarsmyndigheter

Försvarsfrågor hanteras inte enbart av Försvarmakten. Exempelvis är Fortifikationsverket ägare till de militära områden, byggnader och anläggningar som nyttjas av Försvarmakten, FOI, FRA och Försvarets Materielverk. Fortifikationsverket sorterar dock under Finansdepartementet och är ålagt att ta ut vinst i sin verksamhet, trots att alla de stora kunderna är statliga. Detta är dels ineffektivt, dels oekonomiskt och leder dessutom till ockerhyror för den stora kunden, Försvarmakten. Det är därför rimligt att Fortifikationsverket leds av Förvarsdepartementet.

Även Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap (MSB) bör läggas under Förvarsdepartementet, då det är detta departement som är ansvarigt för de frågor som MSB arbetar med. Det finns dessutom en samordningsvinst med att samma statsråd leder verksamheten inom hela försvarssektorn.

KDU vill:

- Att Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap (MSB) placeras under Förvarsdepartementet.
- Att Fortifikationsverket placeras under Förvarsdepartementet.
- Att en Cyberförsvarsmyndighet inrättas under Förvarsdepartementet med uppgift att skydda vital digital infrastruktur och möjlighet att vid konstaterade angrepp genomföra motangrepp.
- Att Polisen ges möjlighet att anställa beredskapspoliser motsvarande Försvarmaktens reservofficerare, och att dessa ska kunna nyttjas även i fredstid.